

Begne at beslutte en saadan Foranstaltning, som Proponenten har foreslaaet, eller til desangaaende i Selskabets Navn at give Repræsentanterne nogen Bemyndigelse; saaledes maa heraf følge, at selv i det Tilfælde at Generalforsamlingen overdrog dem et saadant Hverv, maatte de, i deres Egenkab af Selskabets Bestyrere, ansee sig uberettigede til at modtage det, og paa Grund deraf at foretage nogen Handling i Selskabets Navn. Det vil desuden indsees, at Repræsentanternes Stilling til Generalforsamlingen vilde være aldeles ulovbestemt, dersom Selskabets Grundlov ikke blev staaende som ufravigelig Regel.

Imedens vi, efter den ovenstaaende Udsikling, villig erkjende den Forbindelse, hvori den gjorte Proposition staaer med den Interesse for Trykkefriheden, som ved Selskabets Virksomhed maa ønskes og ventes fremmet: maae vi dog, i Henhold til de anførte Grunde, indstille, at Repræsentantskabet ikke tager Proponentens Forslag til Folge.

Kjøbenhavn den 19de Januar 1837.

Delbanco. Blechingberg. J. N. Clausen.

Repræsentantmødet den 13de Februar 1837.

I dette Møde optoges 37 nye Medlemmer af hvilke 20 opholde sig i Kjøbenhavn, 10 i Sjælland, 3 i Fyen, 1 i Aarhus Stift og 3 i Slesvig. Af Filialselskaberne ere optagne i Maribo 9, i Nykjøbing 23, i Colding 13 og 12 fra 1ste April 1837; i Aalborg 2, i Næsby 1. Antallet paa Selskabets Medlemmer, der ved sidste Repræsentantmøde var 3400, er derved stegen til 3485.

Et nyt Filialselskab anmeldtes oprettet den 28de Januar i Colding, hvis Bestyrelse er overdraget Pastor Galskjæt, Justitsraad Estrup, Pastor Tolderlund, Møller Wulff og Justitsraad Groos. Af dette Filialselskab tør man især love sig Bistand med Hensyn til Udvidelse af Selskabets Virksomhed til Hertugdømmet Slesvig.

En Bedømmelse fremlagdes over det i Mødet den 23de Januar til Udgivelse bestemte, af Professor Thiele udarbejdede Skrift: Thorvaldsens Liv og Levnet. Committeeens Medlemmer (Statsraad Orsted, Professor Clausen og Professor Høyen) havde eenstemmigen an-

befalet dette Arbejde. Selskabets Medlemmer kunne derfor om saa Dage vente dette Skrift.

Til Revisor af Regnskabet for Aaret 1836 valgtes Cancellieraad Deichman, som modtog Valget.

Derefter fremlagdes den ovenfor aftrykte Committee-Betænkning, som paa Grund af Sagens Vigtighed forud havde været trykket og meddeelt Repræsentanterne. Formanden indledede derpaa Discussionen over denne Sag.

Justitsraad Salicath erklærede sig uenig i denne Betæknings Præmisses og Conclusion, især forsaavidt Hindringerne for Forslagets Udforelse vare hidledede af Selskabets Navn og Formaal, og dette derfor var erklæret for Selskabet uvedkommende. Thi naar Committeeen maa erkjende et saadant Skridt for stemmende "med den Aand, som ønskes at besjæle Selskabets Medlemmer," saa maatte man handle i denne Aands Tjeneste, og ikke indknebe sig under Bogstaven, selv om denne skulde tale derimod. Men selv dette kunde han ingenlunde erkjende; han antog, at et Forslag, der kun gaar ud paa at udtale en Overbeviisning om, hvorledes den bestaaende Lovgivning for Trykkefrihedens Udstrækning formeentligen bør fortolkes, at udtale det Onske, Repræsentantskabets Pluralitet allerede havde vedkjendt sig som sit, og som ikke har anden Hensigt, end at forsvare det Territorium, som Loven allerede hjemler, ligesom henholder under Selskabets Virksomhed. Da det nemlig var af Vigtighed for Trykkefrihedens rette Brug at see de Tvivl hævdede, som vare opstaaede om Lovens rette Forstaaelse, fordi disse Tvivl kunne foranledige Misbrug d. e. Overtrædelse af de positive Love, saa maatte det stemme overens med Selskabets Formaal at benytte det Mittel, der staaer i dets Magt, ligesom det tilkommer ethvert Individ i Landet, igjennem Stænderne at petitionere om at beholde eller i alt Fald at bevirke det eenstemmigen erkjendte Gode, at Afgjorelsen af Pressesager ene maatte henhøre under Domstolene. Selskabet maa derfor ikke blot ansees for berettiget, men for særligen opfordret til at forene sin Stemme med den almindelige Mening, for at bidrage sit til at give denne Vagt; og hvad enhver Borger, enhver ærlig Ven af Trykkefriheden maa ansee for sig vedkommende, det kan ikke være fremmed for et Samfund, der netop har constitueret sig for at værne om denne Frihed. Han kunde derfor ikke samtykke i den Neutralitet, som Committeeen vilde anvise Selskabet, men meente, at her, som overalt, Stillestaaen var Tilbagegang. Throrvel